

Abstrakt

Predkladaná práca sa zaoberá múzeami a archívmi ako vzdelávacími inštitúciami. Cieľom práce je zmapovať toto vzdelávacie prostredie a prostredníctvom praktických príkladov výuky dokázať nutnosť využívania nových foriem edukácie, ktoré archívy a múzea priamo aj nepriamo ponúkajú.

Jedná sa o edukačné formy, ktoré pri správnom výbere výchovno-vzdelávacieho programu a edukačných metód dokážu mnohonásobne viac stimulovať a aktivizovať záujem žiakov o vzdelávanie. Avšak nájsť vhodnú metódu výuky, ktorá by dokázala aktivizačne a efektívne pôsobiť na všetkých žiakov (teda aj na žiakov so špeciálnymi vzdelávacími potrebami), je náročná činnosť, s ktorou sa musia pedagógovia, múzejní pedagógovia a archivári popasovať. V každom prípade múzea aj archívy patria k dynamicky sa rozvíjajúcim inštitúciám, ktoré stoja na dlhoročných tradíciách a základoch, a preto je ich prostredie pre širokú verejnosť známe. A to je výhoda, na ktorej môžu edukátori týchto inštitúcií postaviť základ svojich edukačných programov.